

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. junija.

Različnost značaja novega nemškega cesarja in njegovega očeta pokazala se je takoj pri nastopu vladanja. Friderik III. je bil sicer tudi vojak, in celo zmagovalec na dveh bojiščih, a vendar se ni oziral samo na vojsko, temveč blagor nemškega naroda, mir in napredek mu je bil najbolj pri srci. Zaradi tega je Evropa nekoliko lažje dihala, ker je baš v njem videla nekako poročstvo evropskega miru.

Sedanji cesar je pa v svojih dveh manifestih na vojsko in mornarico, kakor se že iz priobčenih telegramov razvidi, pokazal, da je pred vsem vojak. Skrbel bode najbolj, če ne jedino za vojsko. Bremen za vojsko se bodo še nadalje vekšala nemškemu narodu, naj se parlament še tako ustavlja. Najprvi uzrok, da se je parlamentarizem večkrat zatiral v Nemčiji, so navadno bile prevelike zahteve za vojsko. Narodovi zastopniki, ki so se morali ozirati tudi na davkoplačevalca, ki ječi tudi v blaženi Nemčiji pod težkim bremenom davkov, večkrat neso hoteli toliko dovoliti za oboroževanje, kolikor je Bismarck želel, in se je zaradi tacega upora razpodil parlament in pri novih volitvah z vsakovrstnimi sredstvi dobil nov zastop, ki je bil vladi prijenljivejši. Ker se bode pod novim vladarjem v prvi vrsti skrbelo za vojake, se pač ni nadejati posebne svobode pri volitvah, marveč pričakovati se sme, da bode kmalu izginili vse sledovi liberalnega vladanja blagega Friderika III.

Baš nemški militarizem je največ zakrivil, da tlačí oboroženi mir vso Evropo, da razne evropske države kar tekmujejo, kako bi druga drugo prekosi v oboroženju. In kakor sedaj kaže, nadaljevalo se bode sedanje stanje še naprej dokler mu konca ne naredi kaka evropska vojna.

Cesar Friderik je bil poprej izdal oklic na narod, še le potem pa oklic na vojsko in mornarico. S tem je pokazal, da je narod in blagostanje njegovo podlaga vsaki državi. Drugače je pa storil Viljem II. Najpoprej se je obrnil do vojske in dal razumeti, da bode podobno svojemu dedu in drugim prednikom svojim vojsko zmatral za jedino podlago sili in veličastvu nemške države. Tacega manifesta ne bode vesel nemški narod, vsaj trezno misleči ne, še manj pa drugi evropski narodi.

S tem manifestom sicer še ni nič odločenega, kake vnanje politike so hoče držati novi vladar.

Govori se celo, da bode v manifestu na narod posebno naglašal, da bode nadaljeval politiko svojega očeta in svojega deda. Potem takem bi se posebno prizadeval ohraniti prijateljstvo z Rusijo, kar je priporočal Viljem I. na smrtni postelji. Pa bodi temu kakor koli, gotovo je manifest na vojsko napravil slab utis v Peterburgu in v Parizu. Francozi bodo to najbrže tolmačili tako, da Nemci rožljajo s sablo, če ne bodo tega zmatrali naravnost za izzivanje.

Že sedaj so v Parizu jako nevoljni na Nemčijo zaradi nekaterih naredeb, in ta manifest pač nevoljnosti pomanjšal ne bode. Ob Nevi bodo pa državniki vsled novega cesarja bojevitih besed izvestno nezaupni ali vsaj zelo oprezni postali.

Iz tega smemo sklepati, da bode rečeni manifest kolikor toliko poostril sedanji evropski položaj, ki je že tako zelo kritičen, kakor vidimo iz izjave ministra Tisze pred odloženjem ogerskega državnega zbora.

Že poprej smo se bali, da bode prememba v Berolinu imela še morda drugih osodepolnih posledic, sedaj pa, ko smo čitali manifest nemškega cesarja, se nam je ta bojazen še povejšala.

Soditi se da, da bode pod novim vladarjem Nemčija vse važnejša vprašanja reševala s krvjo in železom. Bismarck bode zopet dobil več upliva. Kako pa on sodi o politiki, je povedal v seji pruske zbornice 10. sept. 1862. reki, da se velika svetovna vprašanja ne rešujejo z govori in sklepi veččin — to je bila zmota 1848 in 1849 leta — marveč z „železom in krvjo“. Te politike držal se je železni kancelar tudi pozneje in njej se ima zahvaliti Prusija in pozneje Nemčija za vse uspehe. Zadnja leta je sicer Bismarck nekoliko drugače ravnal, a to le zaradi sivolasega cesarja Viljema I., ki je želel v miru zatisniti svoje oči. Ta pomislek pa sedaj odpade in Nemčija utegne zopet nastopiti prejšnjo politiko svojo. Bismarck bode morda gledal, da bi odstranil pred vsem nevarnost, ki mu preti na zapadu. Mi sicer ne mislimo, da bi Nemci kar začeli vojno, a Bismarck utegnil bi Francoze toliko časa dražiti, da vojno začno. Prekanjeni nemški kancelar je že dosedaj navadno stvari tako uredil, da so bili Nemci napadeni. Vojna mej Nemci bi pa dala povod krvavi rešitvi drugih evropskih vprašanj in zato zremo le z nezaupnostjo bližnji bodočnosti nasproti.

Govor drž. poslanca Fr. Šukljeja

v državnem zboru v 242. seji dne 29. maja 1888.

Oglasil sem se sprva za besedo le z namenom, da izrazim svoje skromne, in kakor že naprej priznavam, nestrokovnjaške nazore v težavnem problemu obdačenja žganja. Tek debate me pa sili, da spregovorim o nekaj stvari, ki bi prav za prav spadala v podrobno debato. Častitemu gospodu poslancu za Jägerndorf se je zazdelo iz tega, da zastopniki vojvodine Kranjske, ki sede na tej (desni) strani visoke zbornice, drugače mislijo o njegovem predlogu, nego predlagatelj sam, proti nam izviti očitanje v bolj ali manj zakritej in zavitej obliki, da se ne brigamo za deželne koristi, in to je očitanje, na katero moramo odgovoriti. Mislim, da bodem z opazkami, katere si usojam navesti, dovolj podprl tudi glasovanje jih somišljenikov v tem vprašanju.

Res je, in častiti gospod poslanec dr. Menger, ima zavsem prav, da izmej vseh avstrijskih kronovin avstrijske države morda nobene ne bode novi davek od žganja toliko hudo zadel, nego vojvodino Kranjsko. Ne govorim o večjem obremenjenju konsumentov, če tudi to nam ne more biti vse jedno, če se slednje leto s tem novim konsumskim davkom zopet na stotisoče odtegne že tako revni deželi in našemu gospodarstvu. Ono, na kar opozarjam, je to, da bode dežela najbrž jako veliko zgubila pri svoji nakladi na žgane pijače. Nobena kronovina ne pobira tako visoke dotične naklade, nego naša. Finančna potreba dežele prisilila je nas leta 1884. naložiti 3 gld. davka na hektoliter na porabo žganih špiritnih pijač. Leto pozneje povišali smo ta davek na 6 gld. Leta 1886 je kranjski deželni zbor in sicer na moj predlog dotično naklado uredil na popolnej drugi podlagi in sklenil, da se bode za vsako hektolitersko stopinjo pobiralo 18 kr., tako da bi se 18 gld. deželne naklade pobiralo od absolutnega hektolitra alkohola.

Že skušnje, ki smo je imeli v tem kratkem času letošnjega leta, pokazale so, da se je konsum vsled povišane priklade jako pomanjšal. Če bode k 18 deželne priklade prišlo še 35 kr. oziroma 45 kr. državnega davka, naj tudi odštejemo sedanji plačevani davek, ki je obsežen že v ceni, je zame povsem jasno, in mislim, da noben poznavalec naših deželnih razmer mi ugovarjal ne bode, da se bode poraba, torej tudi deželna naklada pomanjšala vsaj

LISTEK.

Rusko Poljsko.

Spisuje Čormov.

(Dalje.)

VII.

Poljaki tožé Ruse in hud njih pritisk. Svobode, kakeršne si žele, na Ruskem seveda ne uži vajo. Da je pa to v sedanjih vsaj razmerah političnih nemogoče in da so Poljaki nepovoljnemu svojemu stanju sovsem sami krivi, prouzročivši ga nenasitljivim svojim pohlepom in neutožljivo svojo nezadovoljnostjo, to vse ne vzbuja jim refleksij resnih. Treba je vsekako, da se ozremo nekoliko nazaj.

Časov pred letom 1831., časov krasnih Poljakom ruskim, ne bodem natančneje razpravljaj; povem le, da so živeli oni trikrat skoro čisto svobodno, uživajoč pravice svoje. Še po nesrečnem tem letu godilo se jim je po vsem dobro. Zmagovalci jih neso uničili, niti jim kratili pravic važnih, niti jih

ovirali v razvitku svojstvenem. Dr. P. Chmelowski pove nam v slovstveni svoji zgodovini poljski, govoreč o napredku uprav ovih časov, da so vsi listi izhajajoči pred letom 1831. delovali dalje in še novih se je več uredilo. Izhajalo je po tem letu v Varšavi sami 5 dnevnikov, 14 tednikov, 1 mesečnik, a v Galiciji le 3 dnevnik, 3 listi izhajajoči 2 krat na teden, 3 tedniki, jeden list po trikrat na mesec in jeden perijodičen. Poljaki sami spominjajo se kakor v sladki sanjah srečnih časov pred letom 1831. in še stanja lepega pred ustajo zadnjo, leta 1863.

Do tega leta imeli so nekako svojo upravo. Veliki knez Konstantin, tedanji namestnik v „kraljestvi“, bil je Poljakom jako prijazen. V šolah poučevalo se je v poljščini in v uradnih kraljeval je jezik poljski. O kakem zatiranju naroda, kračenju pravic njegovih, govoriti se ni moglo. Car Aleksander II. bil je Poljakom jako dobrohoten in vsem jim je hotel ustreči, zadostiti vsaki zahtevi njihovi kolikor le mogoče. — Vzbuknila je ustaja, nepremišljena in osodepolna. Občudovati moramo potrpežljivost ranjkega carja. Zvedevši o ustanku, ni se razjaril,

ni poslal koj vojaštva v pokrajino nepokojno. Z lepo, da očetovsko besedo hotel je nezadovoljneže umiriti. Kaj pa hočete, jim je rekel, mirujte, vsaj uživajte pravice potrebne si v svoj razvitek. Povejte zahteve svoje, izrazite želje in karkoli mogoče, hočem vam dovoliti. V takem govoril je smislu v pismu svojem, z mirno svareč jih besedo in kazoč jim pot v dosego popolueje svobode. Vse zaman. Kakor povodenj širilo se je razvnetje po deželi in v odgovor carju prijeli so nemirneži za orožje. No da, jeza opravičena razpalila je dušo Aleksandru II., in mogočno ukazal je besedo upokoriti nezadovoljneže, mislil bi pač človek. Ne! — V drugo jih je svaril, rekoč „otroci“, ostavite orožje, pozabil bodem vse nereda in spolnil Vam obljubo svojo. Nič ni pomagalo, kakor hudournik drli so ustaši naprej in jedva ubežal je Konstantin zdravimi udi v Peterburg. Prišla je vojska ruska in razbila čete nemirne.

Veliko pripoveduje se o zadnji te ustaji. Povem o priliki le, da vse to vzplamtanje ni bilo nikakor posledica premišljenega pripravljanja odličnejših in mislečih domorodcev poljskih. Roka, pro-

za 50 odstotkov. Sedaj daje deželna naklada deželi 130.000 gld., če tudi se je oddala pod jako neugodnimi modalitetami v najem.

Če naklade prevzamemo v lastno režijo, kar se bode tudi gotovo zgodilo po intencijah, katere so se jasno izrazile v poslednjem zasedanju v deželnem zboru, računati smemo z 200.000 gold. Kranjska bode, če se predloga vsprejme, najmanj za 80.000 do 100.000 gld. na škodi, in priznali bode, da se le izredno težko odloči vsak zastopnik naše dežele za take žrtve.

Predlog gospoda poslanca dr. Mengerja, ima na prvi pogled nekaj prav mikalnega. Predlaga namreč, da se državi odkáže naprej iz tega davka 23 milijonov, kar je več, do 35 milijonov, se razdeli mej dežele po številu prebivalstva, in znesek nad 35 milijonov pa zopet dobi država. Poslednje, namreč da bi čisti dohodek presegal 35 milijonov, bi se, kakor mislim, tako hitro ne dogodilo, ker se bode, kakor je pričakovati, pomanjšal konsum. Računati imamo s tem, da država dobi 23 milijonov, drugi donesek, največ dvanajst milijonov, razdeli se pa mej dežele. Kranjska bi po tem takem dobila 280.000 gld., katerih bi krvavo potrebovala. Vender se ne bojim izreči, kakor sem že tudi storil v odseku, da za Mengerjev predlog jaz in moji tovariši po dobrem preudarku glasovati ne moremo. Že v odseku sem poudarjal, da se bi s tem napravil čuden davek, ki bi se nalagal na konsum in bi se manjšal in večal s preminjajočim konsumom, pa bi vender državi dajal stalni dohodek, ki bi ne bil čisto nič zavisen od porabe. Odgovorilo se mi je, sklicevajoč se na Nemčijo, na avtoriteto Bismarcka in Huene-ja. Stvar je jako zanimiva, če se dobro ogleda. V odseku se je nekaj čudnega prigodilo, ves dan bila je v teh prostorih budgetna debata in govorniki nasprotne stranke so se jako prizadevali, da bi dokazali, da je deficit mnogo večji. Zvečer v odseku so se pa jako prizadevali, ker je to jim ugajalo, kako bi spravili ta primankljaj pod pomanjševalno steklo.

Kako čudno nasprotje! Na jedne strani naidušujejo se za centralistične nazore gospoda Dumreicherja pri njegovih najnovejših ekskurzih v romantično deželo zgodovinske filozofije, na druge strani, v davčeni politiki se pa ne naidušujejo več za jedinstvo države, temveč za večji federalizem. To naj razume, kdor hoče.

Stvar je pa v Nemčiji povsem drugačna. Tudi meni so znane določbe § 39 nemškega zakona o žganskem davku, po katerih se je čisti dohodek naklade od porabe po številu prebivalstva odkazal posamičnim zveznim državam.

Nemške razmere pa neso nič podobne našim. Kar se tiče Nemčije, treba je bilo najprej premagati upor južnonemških držav. Ne sme se pozabiti, da so južnonemške države imele ustavne rezervatne pravice, da jih torej neso mogli pritegniti v severnonemško žganskodavčno skupnost, da torej ni druzega preostajalo, da se premaga upor južnonemških držav, nego dovoliti v velike gmotne žrtve, da se doseže politični namen. Razmere so tu zavsem drugačne in analogija, katera je navajal gospod poslanec Menger, ne velja. Storim jeden korak dalje in trdim, da je absolutno nemogoče dobiti merilo, po katerem bi se večji donesek razdelil mej dežele.

Gospod poslanec Menger priporoča razdelitev

uzročivša vse to nesrečno početje, ni nikakor doslednje določena. Ne more se tudi žalibog reči, da je svetil osodopolnemu ustanku sveti ogenj ove goreče ljubezni domovinske, vzvišenih čutov, da ga je netila muka nestrpnega stanja, kar je navadno uzrok razljutenji narodov zatiranih. Mnogokaj navajajo Poljaki sami nelepib, da sebičnih činov dogodivših se za kritičnih onih časov. Natančneje stvari razpravljati ne morem, saj to ni namen mojemu spisu, povem le, da Poljaki ruski sami imenuje zadnji ustanek nepremišljenim in nesrečnim. Žalostni so jim seveda sedaj sledili časi. Rusija je uvidela, da se z lepo ni moglo ničesar opraviti, da je tu opasno ognjišče nepokojnim elementom in jim je treba v brzdanje posebnih naredeb in vodil. Potem je Poljska na meji države, kjer je zlasti treba imeti saj miren živelj, če si že ni mogoče hraniti uzornega.

Prelevilo se je „kraljestvo“ v navadno vladijo ruske. Ostre so se uvele uredbe v zadevah upravnih, šolskih itd. Povsodi prevladuje ruščina. Poljski jezik je v šolah predmetom in religija poučuje se v materinščini.

Kako pa je v veliki kneževini Poznanjski?

po številu prebivalstva, kar je že storil v odseku. Kaj sledi iz tega? Najrevnejše dežele, v katerih se použije mnogo alkohola v obliki žganih pijač donšale bi le k dohodkom bogatejših dežel, v katerih lahko alkohol uživajo v vinu ali pivu. Dežele, ki neso uvele naklade na žganje, že vedó, zakaj neso tega storile. Gotovo zaradi tega, ker je ne potrebuje ali se tako malo žganja spiye, da bi bil dohodek le nezaten. Kako pridejo dežele, katere že sedaj imajo tako naklado, in imajo pravico do nje po sankcijono vanih zakonih, da bi se ž njimi jednako postopalo liki z deželami, ki te pravice še nemajo.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 17. junija.

Budgetni odsek avstrijske delegacije ima danes prvo sejo. Na dnevnem redu je budget ministertva vnanjih zadev. Kalnoky bode danes torej razlagal vnanji položaj.

Štajerski Nemci ne zamude priložnosti, da ne bi pokazali svojega velikonemškega mišljenja. O smrti cesarja Viljema so to storili, in ravno tako tudi o smrti cesarja Friderika. Mesto Gradec poslalo je za cesarjevo krsto v Berlin lep lovorov venec s pristnimi planinkami in lepimi trakovi. Odsek nemškega „Nationalvereina“ in društvo nemških nacionalcev sta pa Bismarcku poslala telegrama, v katerih izražata svoje sožalovanje zaradi smrti nemškega cesarja. Štajerski Nemci se res tako obnašajo, kakor bi Gradec že bil v Nemčiji.

Pravosodnje ministertvo pripravlja nov konkurzni zakon. Povod temu dala je neka resolucija poslanca Wrabta v državnem zboru. Dostično predlogo izdeluje sekcijski načelnik dr. Steinbach.

Ogerski ministertski predsednik je izrekel pomenljive besede, predno je državni zbor odložil zborovanje. Rekel je, da ima krona pravico državni zbor vsak čas sklicati, ko bi se pripetili nepričakovani dogodki. Nadeja se, da ne bode potreba, vender vlada ne bode ničesar storila brez postavodajnega zastopa. Misli se, da besede ministertskega predsednika neso le prazna opomba, temveč da ta eventualiteta ni izključena. Položaj je veliko bolj resen kakor se misli.

Vnanje države.

Srbska vlada se je sprla z metropolitom Teodozijem in je slednji dal svojo ostavko. Minister bogocastja je zahteval, da bi se disciplina duhovščine bolj poostriala, da se ne bode zmiraj mešala v politiko. Metropolit se je pa temu uprl, ker je sveta sinoda bila sklenila, da naj se olajšajo disciplinarni predpisi, ki so prestrogi.

Bolgarski knez izrekel je proti Mutkurovu svojo nezadovoljnost, da ga tako napada vladni list „Svoboda“. Mutkurov se je izgovarjal, da je „Svoboda“ sicer oficijozen list, a ga vender ne uraduje ministertvo, torej tudi ni za vse odgovorno, kar je v njem. Vlada se ne strinja s tem, kar je pisal ta list. — Popova afera še ne bode kmalu rešena. Stambulova ni v Sofiji in se še ne vrne, kakor trdijo novejša poročila. Dokler pa on ne pride v stolic, se pa vlada ne bode bavila s tem vprašanjem. Ker ministri neso popolnem jedini o tej zadevi, se Stambulov ne mara precej vrniti, da tako ne pride do razpora v ministertskem svetu. S časom se pa utegnje že sporazumeti.

Vsi v Peterburgu izhajajoči **ruski** dnevnik, tudi slovanofilski „Svet“ izšli so povodom smrti nemškega cesarja s črnim robom. Vsi izražajo z iskrenim sožalovanjem smrt blagega nemškega vladarja. Kake politične posledice bode pa imela njegova smrt, o tem pa različno sodijo. Skoro vsi mislijo, da bode

Kako uživajo svobodo Poljaki pod „knotom Bismarckovim?“ Niti v ljudskih šolah se ne poučuje poljščina še več, religijo celo uči se v zveličavni nemščini in v tem jeziku, nerazumljivem poljskim otrokom po deželi, moli se v šoli. Na „Ruskem Poljskem“ je poučevanje poljščine tudi izven šole popolnoma svobodno in po vseh zavodih privatnih in rodbinah imajo učitelje poljščini. Bismarck pa, najhujši ta neprijatelj Slovanov v svetu, zabranil je še vsak privaten pouk v jeziku poljskem, da ostre je označil kazni onim, ki bi zastoj poučevali v šolah materinščino. To se pravi zatirati bratski nam narod, uničevati Slovanstvo v korenini.

V čem so kje škodovali do sedaj Rusi pravi narodnosti poljski? Kje porusili Poljake? Izvemši nekaj renegatov, ljudij istinujočih v vsakem narodu, živi uprav mej Poljaki ruskimi uzorna domoljubnost in pravi svojstveni poljski živelj ohranil se je tam čist in oster. Pri nas celo opazovali smo žalostnim srcem po deželi mej prostim ljudstvom učinke ponemčevanja, ono nesnago, ponos namreč, s katerim je o vsaki priliki imel mnog prost Slovenec v ustih par pokvečenih besedij nemških, priučivši se jih v

Bismarck zopet dobil več upliva. „Grazhdaninu“ se to celo dobro zdi, ker Bismarckova politika ni Rusom sovražna. Drugi časniki pa stvar manj optimistično sodijo.

Včasih so se ministertva v **Turčiji** kaj pogosto menjavala, sedanji veliki vezir Kiamil paša je pa že tri leta v svojem uradu, če tudi se je močno ruvalo proti njemu. Sultan se je nekda preveril, da pogoste ministertske premembe le slabe državo, kar se posebno vidi na Francoskem, in hoče baje še nadalje pridržati sedanjega velicega vezirja.

Čez osem dnij po pogrebu **nemškega** cesarja Friderika snideta se nemški državni zbor in pruski deželni zbor, da bode cesar prisegel na ustavo.

Jednako srečo, kakor pokojni Depretis v Italiji, ima Sagasta v **Spaniji**. Jedva so vrgli jedno ministertvo, že je sestavil drugo, ki mu še bolj ugaja, nego prejšnje. Znebil se je samo nekaterih nepovoljnih mu ministrov. Povod zadnji ministertski krizi bila je predloga novega vojaškega zakona, s katerim se bode uvela občna vojaška dolžnost. Tak zakon pa ne ugaja mnogim generalom in radi bi ga prepredčili. Ko je kraljica odšla v Barcelono, odredil je vojni minister, da ima Madridski poveljnik maršal Martinez Campos slednji dan poročati infantinji Evlaliji, katera je zastopala kraljico v nekaterih zadevah. Maršalu se je čas zdel ugoden, da vladi ponagaja. Dal je svojo demisijo, ker vender se ne more zahtevati, da bi on poročal infantinji, katere mož je le major, torej njemu podrejen. V ministertvu je sedaj navstal razpor, ker so nekateri ministri dali maršalu prav. Prišlo je do ministertske krize. Novo ministertvo je pa še bolj demokratično in bode tudi v zbornici zagovarjalo vladno predlogo novega vojaškega zakona, ki bode tudi vsprejeta, kar je hotel s svojim postopanjem prepredčiti maršal.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe Kranjske.

(Dalje.)

Na vrsto pridejo potem nasveti raznih podružnic. Prvi se oglasi gosp. dekan v imenu Vipavske podružnice in naznanja, da se je trtna uš že nasečila v treh katastralnih občinah Vipavske doline. Slabe letine bile so doslej že 12 let in malo da ni prišel Vipavski kmet na beraško palico. Doslej ni obupal, živel je varčno, delal neprestano in vse svoje upanje stavil v svoje vinograde. A sedaj gre žalosten glas po Vipavski dolini, najbolj pogumni kmetovalci obupavajo in ako se trtna uš ne zatere, mora polovica prebivalcev zapustiti Vipavsko dolino in izseliti se, kajti brez pridelka vinske trte Vipavcu ni moči živeti. Govornik prosi, naj centralni odbor takoj vse potrebno ukrene, da se trtna uš uduši, naj se takoj napravi trtnica za ameriške trte in naj se iste brezplačno dele, okraju Vipavskemu pa pripomore še s kakšno drugo podporo. Tajnik g. Pirc gorko podpira stavljeni predlog, obžalujoč, da je došla tako žalostna vest. Tu bode treba energično postopati precej v začetku, ko mrčes še ni toliko razširjen in opustošene vinograde takoj posekati. Razumni vinogradniki se ne bodo branili, kajti nekaj odškodnine bodo venderle dobili. Torej naj kmetijska družba prosi deželno vlado, da se začno precej vinogradi izsekavati po natančni preiskavi, zemlja dotičnih vinogradov pa se z ogljeno kislino razkuži.*) Predlog sprejme se jednoglasno.

*) Izsekavanje in razkuževanje ne zdi se nam potrebno, ker so se povsod prepričali, da nič ne pomaga. Jedino praktično sredstvo so ameriške trte, katere naj bi se kar najhitreje mogoče, povsod zasajale. Uredn.)

šoli, v službi, v vojski (pri vojaštvu) ali kje drugje. Vsega tega tam ne najdeš. Priučili so se ti Poljaki akopram nehote ruščine, izvzemši množico, pristo ljudstvo, in sigurno jim to ni v škodo. Mrze zelo ruščini in ne govore je radi, dopada jim pak jako jezik sam, krasen in zvonk.

Hkoncu le nekaj besedij še. Ne zamerjamo Poljakom povsem, če Rusom ne ližo rok, niti tega ne zahtevamo. Zgodovina poljska, slavna in lepa, slovstvo njih, staro in uzorno, svetla nekdanja država in ti milijoni naroda — vse to so stvari, neteč nezadovoljnost poljsko, da opravičujoč celo nekoliko strasti njihove. Ovo divje razljutenje pak, katero opazujemo zlasti v Galiciji do Rusov, je vsekako obsodno. Ruska Poljak cvete v novi dobi, v duševnem in materijalnem oziru, krepeč se pri vsem še zdravim življenjem naroda ruskega. Poljaki, skrbite, kolikor moč za brate svoje na zapadnem severu, vzdihajoče pod „železno roko“! Tam preti res nevarnost Poljski! Meščanstvo zlasti tam umira in to sigurno ni šala! Tam je ognjišče branilni delavnosti in bodite vsaj Slovani. Zgodovina nas uči, da i Poljakom ni drugje rešitve, ko v Slovanstvu.

Podružnica Logaška predlaga: „Kmetijska družba naj se poteguje na merodajnem mestu za to, da se okrajna Logaška gozdna drevesnica z večjo svoto podpira, da bodo Logaški kraji le iz te dobivali pravočasno sadik.“

Predlog, ki ga prav dobro utemeljuje zastopnik Logaške podružnice gospod učitelj Ribnikar se vsprejme.

Metliška podružnica nasvetuje: „Ker se v Metliškem okraju trtna uš tako neizmerno naglo širi, naj glavni odbor prej ko mogoče izposluje prepotrebno ameriško trtnico za Metliški okraj.“ Predlog podpira zastopnik podružnice Metliške c. kr. notar Štajer. Govornik navaja goropadne številke, kako se trtna uš širi po občinah belo-krajinskih. Vsa Belokrajina je le na trto navezana, in ako več vina ne bode, bode beda neizmerna, pričelo se bode uvažanje tujih vin večinoma „fabrikatov“ in naš vinogradnik bode uničen. Govornik še naglašja, da je odbor za proslavo cesarjeve 40letnice nabral do 100 gl. za loterijo, pri kateri se bodo izžrebavali kmetijski stroji. Z dobičkom loterije se bode vsem 16 ljudskim šolam v Belokrajini razdelile ameriške trte. Če prebivalstvo samo že tako skrbi, je gotovo vredno podpore. Predlog obvelja.

Blejska podružnica predlaga: „Glavni odbor naj prosi c. kr. deželno vladu, da blagovoli dati županom navod, kako naj postopajo pri pokončavanju hroščev, ne da bi bilo potrebno prisilno izvrševanje dotične deželne postave.“ Predlog utemeljuje zastopnik Blejske podružnice, g. učitelj Žirovnik, kateri ga toplo priporoča. — Deželni odbornik g. Detela podpira ta nasvet. Deželni odbor je v zadnjem času večkrat sklenil podpore, ki so se delile kot nagrada šolski mladini za pridno pobiranje in uničevanje hroščev. I nadalje bode deželni odbor takim prošnjam prav rad ustrezal. — Ko je še tajnik g. Pirc podpiral ta predlog, vsprejme se jednoglasno.

Blejska podružnica predlaga nadalje: „Občni zbor naj sklene, da se priredi prihodnje leto na Bledu živinska razstava.“ — Tajnik g. Pirc podpira ta nasvet, naglašajoč, da je bila lansko leto živinska razstava v Metliki, letos bode v Logatci, in prav umestno bi bilo tako regijonalno razstavo prihodnje leto napraviti na Gorenjskem in to na Bledu. — Predlog se vsprejme.

Podružnica Trebanjska nasvetuje: „Občni zbor naj ukrene, da bode 1889. leta živinska razstava v Trebnjem za Trebanjski in Zatiški okraj.“ — Gosp. dr. Papež podpira ta predlog, ker gojita okraja Zatiški in Trebanjski najlepšo živino na Dolenjskem. Trebnje je v sredini okraja in ima dobre komunikacije in ko se bode letos cesta čez Wagenšperk preložila, prignala se bode živina ne samo iz teh dveh, nego tudi iz sosednjih okrajev. — Tajnik g. Pirc opomni, da je centralni odbor že ukrenil, napraviti živinske razstave v krajih, kjer jih doslej ni bilo, tako v Bohinji, v Kranjski gori, letos v Ribnici. Prosil bode centralni odbor podpore od kranjskega deželnega zbora in jo bode gotovo tudi za okrajno Trebanjsko živinsko razstavo pridobil. — Predlog se vsprejme.

Trebanjska podružnica predlaga: „Občni zbor naj ukrene, da glavni odbor pri finančnem in pravosodnem ministerstvu izposluje, da bi se prepisi zaradi soglasja katastra z zemljiško knjigo v slučajih, v katerih je izvršenje tega soglasja le potom po sestne pravde mogoče, kolekov in pristojbin pristo vršili.“ Predlog podpira v daljšem govoru centralni odbornik g. Lenarčič. Govorniku je dobro znano, koliko treba novcev, da se kataster popolnem uredi. Drugi in tretji posestnik je že upisan na posestvu in še je ostalo vse pri starem. Če gre za velike kupčije, naj že bode, ali kadar gre le za 20 do 30 gl., potem so troški 10 do 15 gl. pač preveliki. Torej naj bi bil odpis pri tako malih vsotah kolka in pristojbine prost. Predlog se vsprejme.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Wiener Zeitung) razglša cesarski patent z dne 13. t. m., po katerem je deželni zbor kranjski sklican na 20. dan junija, pa samo zato, da razpravlja o konvertovanju kranjskega zemljiškodveznega dolga. Potem se deželni zbor spet zaključil ter bode o svojem času znova sklican skupaj z drugimi deželnimi zbori. Kelaj, n iše določeno. V sredo na dan začetka deželnega zbora bode, kakor navada, ob 10. uri slovesna maša v stolni cerkvi.

— (Umrli) je dne 15. t. m. ob 4. uri popoldne v Gorici gosp. Matej Lazar, c. kr. gimnazijski profesor v pokoji, ud c. kr. izpraševalne komisije za ljudske in meščanske šole, vodja naravopisnega oddelka deželnega muzeja, v 63. letu dobe svoje. Obče spoštovanemu in priljubljenemu pokojniku, vrlému rodoljubu, bodi blag spomin!

— (Vilharjeva slavnost v Planini) na Notranjskem bode v nedeljo 5. avgusta. Uzidala se bode spominska plošča na rojstnem domu Miroslava Vilharja. Gospod Fr. Vilhar, sin pokojnega pesnika in zdaj kapelnik v Spletu, zložil je za to slavnost po g. Funteka pesmi krasno kantato. Pisateljsko društvo bode povabilo druga narodna društva, da pomagajo slaviti spomin moža, čegar pesmi prepeva narod po vsem Slovenskem.

— (Načrt Raič-Levstikovega spomenika) je izdelal deželni inženier g. Hrasky. Odbor „Pisateljskega društva“ je odobril načrt in povabil Ljubljanske kamnoseke, da naj ponudbe svoje predložé odboru.

— (G. dr. L. Vipavc.) adjunkt pri okr. sodišči na levem Dravskem bregu v Mariboru, je premeščen k sodišču na desnem bregu, toda začasno prideljen okr. sodišču v Šoštanji; adjunkt Rotschedl pa je premeščen od Mariborskega sodišča na desnega brega na levi breg.

— (Petdesetletnico delovanja svojega) praznuje, kakor smo že omenili, 1. julija t. l. gospod Anton Pleško, strojevodja v „Narodni Tiskarni“. Povodom te slavnosti poklonila mu je „Narodna Tiskarna“ „Spomenico“, o kateri piše prvi strokovnjaški list „Buchdrucker Zeitung“ sledeče: „Zur Erinnerung an die Feier der fünfzigjährigen Berufsthätigkeit des Maschinenmeisters Anton Pleško hat die Officin „Narodna Tiskarna“ in Laibach ein Gedenkblatt hergestellt, welches Zeugnis von einer hohen Entwicklung typographischer Kunst liefert. Es ist ein Musterblatt feinen Geschmacks sowohl in Betreff der Satz- wie Druckausführung und gereicht den Mitgliedern dieser Druckerei zur höchsten Ehre. Im Graphischen Club ausgestellt, findet dasselbe ungetheilten Beifall aller Fachgenossen.“ — Gotovo laskava pohvala za domačo umetnost, kakor tudi dokaz, kako sedaj lepo napreduje in se razvija ta zavod. — Konečno omenimo še, da je tudi načrt te „Spomenice“ izviren in napravljen po domačem stavci. — Da se slavno občinstvo uveri o njeni ličnosti, razstavila se je v prodajalnici gospe M. Drenikove na Kongresnem trgu, v hiši „Slovenske Maticе“.

— (Stitarjevih zbranih spisov) izšel je 48. snopič, nadaljujoč „Pogovore“

— (Nova bolezen) pojavila se je v Ljubljani, to je takozvani „trahom“, egiptovska bolezen na očeh, (egyptische Augenkrankheit). Ker ie naznanjenih bilo že pet slučajev, preiskujejo zdravniki vso šolsko mladino. Stariši in skrbniki otrok naj bodo pozorni in naj hitro skrbje za zdravniško pomoč, kadar zapazijo pri otrocih kako vnetje v očeh.

— (Vreme.) Dež koncem preteklega tedna je vender malo ohladil in dal zemlji potrebno ulago. Danes ves dan po malem dežuje in ljudje, katerim ni nikoli ustreči, si že zopet žele lepega vremena.

— (Iz pred porotnega sodišča.) Pri drugi obravnavi dne 15. t. m. popoldne zatožen je bil 36 letni zidar Lovre Drolc iz Srednje Vasi, ki je bil že mnogokrat kaznovan, zaradi hudodelstva uboja. Zatoženec je dne 15. oktobra 1887 l. v krčmi Matije Prebuščaka v Srednji Vasi Janeza Breznika tako poškodoval da je 13. marca t. l. umrl. Očitala sta si neke dolgove, na kar je nastal prepir. Janez Breznik potegnil je nož iz žepa, kateri pa je bil zaprt, pozneje ga odpre, si priviha rokave in reče proti Drolcu: „Zdaj pa le sem pojdi „zdaj boš kar cerknil“. Na to planeta Drolc in Breznik proti družemu, Drolc vrže Breznika na tla, pod se, prime ga za lase, ter ga z glavo tako silno ob tla bije, da mu lobanjo utisne in Breznik nezaveden obleži in da je kmalu potem umrl. Porotniki proglasili so Drolca s 7 proti 5 glasom nekrivim in bil je zatožbe oproščen. — Pri prvi obravnavi dne 16. t. m. obsojen je bil 24letni dninar Jakob Bertonec, ker je dne 22. aprila zvečer v Dražgošah Petra Pravca iz Dražgoš z robotim orodjem po glavi udaril tako, da se je takoj zgrudil na tla, zavest zgubil, ter vsled silnega pretresenja možganov dne 27. aprila umrl. Pri isti priliki je zatoženec tudi Jakoba Kavčiča z nekim orodjem po glavi udaril, ga lahko poškodoval. Obsojen je bil na pet let teške ječe. poostrene vsaki me-

sec s postom. — Pri drugi obravnavi 16. t. m. zatožena je bila Neža Prešern, 31letna dekla iz Kamnegorice, jedenkrat zaradi hudodelstva, jedenkrat pa zaradi prestopka tatvine že kaznovana. Neža Prešern pokrala je tekom tega leta Leopoldini Žanovi nekaj podloge, Franji Lampetovi uro, vredno 5 gl. predpasnik, nogovice, škarje, Katri Štolekarjevi pa iz zaklenene omare hranilnično knjižico za 1108 gl. Porotniki proglasili so jo jednoglasno krivo in obsojena je bila na 5 let teške ječe. — Pri tretji, v tem zasedanji zadnji obravnavi zatožen je bil 24 letni hlapec Janez Boh hudodelstva uboja in teške telesne poškodbe, ker je dne 20. maja t. l. zvečer v Gorenji Šiški Andreja Sajovica z nožem na glavo tako hudo ranil, da je 23. dan maja umrl, ter ravno tistikrat Jakoba Kožuha v desno pleče sunil, da se je 20 dnij celil. Prepir in potem boj začel se je zaradi krivih peres na klobukih. Zatoženi Boh taji, kolikor možno in pravi da se je le branil z malim nožičkom za 25 kr. Na lobanji ubitega Sajovca našli so zdravniki večšaki grozno rano. Boh porinil je bil kuhinski nož s toliko silo v glavo, da je ost na drugi strani prodrla, kožuhu prizadel je 8 centimetrov dolgo, do lopatice segajočo rano. Porotniki so Boha jednoglasno krivim proglasili in sodišče ga je obsodilo na šest let teške ječe, poostrene s postom vsak mesec in s temnico vsako leto na dan dejanja.

— (V Črnomlju) praznuje se danes štiridesetletnica cesarjeva. Po sv. maši in zahvalni pesni položil in blagovolil se je temeljni kamen novi petero razredni šoli. Dotično vabilo došlo nam je prekrasno, da bi bili mogli spored priobčiti pravočasno.

— (Kmetijska podružnica Zatiška) imela je dne 7. t. m. občni zbor. Predsednik bil je izvoljen g. Štefan Jaklič, župnik v Šent Vidu pri Zatični, odborniki da gg. Luka Svetec, notar v Litiji, Jakob Lukan, zdravnik v Šent Vidu; Franjo Koščak, posestnik v Stranski Vasi; Franjo Pajk, posestnik v Šent Vidu, in Fran Kregar, kaplan v Šent Vidu.

— (V Gorici) podpisuje se prošnja na mestno starejšinstvo, naj z ozirom na izid zadnjih dopolnilnih volitev, pri katerih je prosto meščanstvo sijajno zmagalo svoje upravitelje, odpusti mestnega tajnika Favettija. Prošnja ta je zelo umestna in skrajni čas bi bil, da se odpravi zloglasni Favetti, ki je že davno predolgo paševal avstrijski Nizzi

— (Drago vino) kakor čitamo v „Kmetovalci“ prodalo je oskrbništvu graščine grofa Lanthierija na Slapu nekaj lanskega cesarskega vina nekemu Francozu po 120 gl. hektoliter. Prodano vino (rulanec pomešan z rizlingom) je iz vinogradov prejšnje deželne vinarske šole na Slapu.

— (V Bolci) razpisana je služba občinskega tajnika. Letna plača 400 gl. in 30 gl. pavšala. Prošnje do 15. t. m.

— (Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Šmartinu pod Šmarno goro. Plača 350 gl., priklada 30 gl. in stanovanje. Prošnje do konca t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Cetinje 16. junija. Včeraj je prekoračilo mejo 150 Albancev, od rodov Hoti in Grudi, napalo pastirje in hotelo odgnati črede. Prihitevšim Čnogorcem posrečilo se je, zavriniti Albance čez mejo. Albancev so trije mrtvi, več ranjenih.

Berolin 17. junija. Balzamovanje pokojnega cesarja vršilo se je včeraj opoldne. Wernerjeva slika ne pride v javnost, ker je mrtvega cesarja obraz preveč izpremenjen. Tudi fotografiral se umrši cesar ne bode, kakor se je nameravalo. Pri raztelesenji bil je prisoten tudi Virchow. Dognalo se je, da je cesar umrl za rakom.

Berolin 17. junija. Kakor javljajo listi, bodo jutri pri pogrebem sprevodu ob 10. uri zjutraj zaradi premalega prostora le ministerstva in najvišja oblastva zastopana. — Cesar in cesarica, cesarica Avgusta in vsa kraljevska obitelj pripeljali so se danes v Potsdam, stopili k odru in ostali nekaj časa ondu. Danes popoldne ob 5. uri so truplo cesarjevo v krsto položili. Občinstvu pristop ni več dovoljen.

Potsdam 17. junija. Cesarica Avgusta pripelje se danes semkaj. Ustrop k mrtvaškemu odru je prost, neprestano velika gneča in so-

čutje prebivalstva je ganljivo. Celo zelo ubožni ljudje polagajo vence na oder.

Peterburg 17. junija. Veliki knez Michael Nikolajevič odšel je v Varšavo.

Serajevo 18. junija. Cesarjevič odšel se je danes v Travnik. Župan zahvalil se je za poveljalnost. Župan pa se je zahvalil, da sta cesarjevič in cesaričinja mesto odlikovala svojim pohodom.

Budimpešta 18. junija. V avstrijski delegaciji spominal se je Smolka v jako toplih besedah pokojnega nemškega cesarja.

Potsdam 18. junija. Pogrebni spreved cesarja Friderika vršil se je ob neizmerni udeležbi vseh krogov prebivalstva po primerno okrašenih ulicah z velikim vojaškim velikolepjem na najslavnenejši način po določenem ceremonijelu.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-138)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Zahvala.

Slavni mestni zastop Metliški blagovolil je podpisnemu izročiti petdeset goldinarjev za pogoščenje šolske mladine na 10. dan junija t. l. v spomin uložitve temeljnega kamena nove četverorazredne ljudske šole na čast 40letnega vladanja Nj. Velečastva presvetlega cesarja Frana Josipa I. Slavnemu mestnemu zastopu, kakor tudi vsem blagorodnim gospod in gospičinam, katere so v to svrhc kaj darovale, in katere so omenjenega dne šolske mladini tako ljubeznjivo stregle, izrekam v svojem in v imenu šolske mladine tem počom najsrčnejšo zahvalo. Bog plačaj!

V Metliki, dne 14. junija 1888.

Andrej Šest, nadučitelj.

Loterijske srečke 16. junija.

V Trstu: 34, 74, 47, 65, 19.
V Linci: 17, 29, 47, 64, 16.

Tržne cene v Ljubljani

dne 16. junija t. l.

Pšenica, hktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	4 22	Surovo mas'lo,	90
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno,	2
Oves,	3 08	Mleko, liter	8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 22	Telečje	50
Koruza,	5 52	Svinjsko	50
Krompir,	1 96	Koštrunovo	34
Leča,	12	Pišanec	70
Grah,	13	Golob	30
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 14
Maslo, kgr.	1	Slama,	1 96
Mast,	75	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	65	" mehka, 4	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. junija	7. zjutraj	734.8 mm.	17.8° C	sl. svz.	megla	
	2. popol.	731.7 mm.	18.6° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	730.7 mm.	14.6° C	sl. szh.	jas.	
17. junija	7. zjutraj	730.9 mm.	13.0° C	sl. szh.	d. jas.	4.40 mm.
	2. popol.	730.8 mm.	20.2° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	730.8 mm.	16.6° C	brezv.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 13.7° in 16.6°, za 4.7° in 1.8° pod normalom.

Javna zahvala.

Moj pokojni mož g. dr. Julij vitez Gspan, c. kr. notar na Krškem, se je pred malo časom pri „AVSTRIJI“, vzajemni zavarovalnici na življenje na Dunaji, po njenem glavnem zastopniku g. Ign. Valentinčič-u v Ljubljani za znatno svoto deset tisoč goldinarjev za slučaj smrti zavaroval. — „AVSTRIJA“ mi je po glavnem zastopniku g. Ign. Valentinčič-u v Ljubljani zavarovano svoto točno in brez da bi mi bila kaj odtegnila, že izplačala. V prijetno dolžnost si torej štejem, da se zavarovalnici „AVSTRIJI“, kakor tudi g. Ign. Valentinčič-u, za prijazno in pošteno ravnanje ter točno izplačanje javnim potom najtopleje zahvaljujem in „AVSTRIJO“ kot jako solidno zavarovalnico na življenje iz lastne skušnje vsacemu najtopleje priporočam.

V Ljubljani, dne 14. junija 1888.

Marija pl. Gspan s. r.,
notarjeva udova.

(428-2)

Dunajska borza

dne 18. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	79.20	79.40
Srebrna renta	80.90	80.95
Zlata renta	109.75	109.75
5% marcna renta	94.05	94.55
Akcije narodne banke	859	861
Kreditne akcije	286.90	287.80
London	126.35	126.40
Srebro	—	—
Napol.	10.02 1/2	10.01 1/2
C. kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	61.97 1/2	62
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	99	30
Ogerska papirna renta 5%	86	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	40
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	80
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	180	25
Rudolfove srečke	0	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gl.	a v.	230

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačo sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako imenovani trdeži kože na podplatih in petah Proti bradovicam in vsem drugim trdim izraslom kože. — Uspeh zagajmen. — Cena skatljici 60 kr. a v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth. Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

Tujci:

17. junija

Pri Malici: Rotter z Dunaja. — Pipip iz Saprana. — Rizzoli iz Ratscha. — Grünat iz Berlina.

Pri Slonu: Marhart iz Trsta. — Mandrovic iz Zagreba. — Fijan iz Zagreba. — Battis iz Rakeka. — Weiskopf iz Avtoveca. Kohn iz Siofoka.

Umri so v Ljubljani:

17. junija: Simon Primožič, užitinski paznik, 77 let, Zabjak št. 5, za oslabljenjem. — Ida plem. Zhuber, uradni kova hči, 17 let, Rimska cesta št. 20, za ljetiko. — Antonija Podbregar, delavčeva hči, 2 mes. cesta v mestni log št. 13, za katarom v črevih. — Fran Presetnik, delavec, 38 let, Poljanska cesta št. 49, za jetiko.

V deželnej bolnici:

16. junija: Helena Ribnikar, delavčeva hči, 18 mes. za davico.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(130-15)

Moške srajce, bele in barvaste, komad la. gl. 1.80, 1la. gl. 1.20.

Delovske srajce iz dobrega oksforda, — 3 komadi gl. 2.—.

Moške gače iz barhanta ali platna, 3 pari la. gl. 2.50, 1la. gl. 1.80.

Suknene kape za moške in dečke, — 6 komadov gl. 1.20.

Moške kratke nogovice, bele ali barvaste, pletene, — 6 parov gl. 1.10.

Pot sesajoče kratke nogovice, iz svilnatoga finiša, — 12 parov gl. 1.20.

Popotni plaidi, 3-50 metra dolgi, 2-60 metra široki, komad gl. 4.50.

Blago za moško obleko, modno, 3-10 metra, la. gl. 5.50, 1la. gl. 3.75.

Blago za ogrtače, fino, najmodnejše barve, — 2-10 metra gl. 6.—.

Normalne srajce in hlače iz fine volne, Jäger-jeva sistema, — komad gl. 3.50.

Reformsko normalno perilo (sesajoče pot), srajca ali hlače, po gl. 2.—.

Gumijevo perilo, 2 para manšet, 2 stojčca in 2 zavahana ovrtnika, gl. 2.50.

Letno grebenasto blago za moške obleke, najmodnejši dessins, 6-5 metrov gl. 3.—.

Ženske srajce iz šifona, vezane, — 3 komadi gl. 2.50.

Ženske srajce iz močnega platna, z zobci, — 6 komadov gl. 3.25.

Ponočni korseti iz šifona, bogato okinčani, — 3 komadi gl. 1.80.

Spodnja krila iz surovega platna, šifona in rouges a, — 3 komadi gl. 3.—.

Ženski predpasniki iz oksforda, kretona ali surovega platna, 6 komadov gl. 1.60.

Ženske nogovice pletene, — bele in barvaste, — 6 parov gl. 1.50.

Ženske nogovice sesajoče pot, iz svilnatoga finiša, 6 komadov gl. 1.20.

Mohairski glavni robci v vseh barvah, — 3 komadi gl. 1.20.

Foilski glavni robci, lepi dessins, — 6 komadov gl. 1.20.

Letni Jersey-jopiči iz čiste volne, v vseh barvah, komad gl. 2.50, tamburiran gl. 4.—.

Žepni ropci z barvastimi kraji, dvanaajstotica za goste gl. 1.20, za dame gl. 1.—.

Uzorci

zastonj in franko.